

Hernádi Paula

Akárcsak a képzőművészet többi ága, korunk rajzművészete is több úton járhat. A korszerűség nincs stílusirányzatokhoz kötve, hiszen egy alkotásban nemcsak a mű külső formája, hanem az adott társadalmi-világnézeti viszonyok visszatükröződése is meghatározó; összetett és bonyolult jelenünk éppúgy kifejezésre juthat a különféle absztrakt irányzatokban, mint a széles horizontú realizmusban.

Az 1947-ben született Hernádi Paula a realista alkotói módszer sajátos változatát fejlesztette ki művészi közlendői számára. Hálával gondol egykori kitűnő mestereire, akiktől életre szóló útmutatásokat kapott, és akik segítettek egyéniségének kibontakoztatását. Középiszokolásként *Szlávik Lajos* szakkörében a lényegre törő előadásmóddal és a szerkezet fontosságával ismerkedett meg; az egri tanárképző főiskolán a közösségi művészet helyes értelmezését és az elmélyült tartalom fontosságát *Blaskó Jánostól* tanulta meg; végül a Képzőművészeti Főiskolán — 1974 és 1977 között — mesterségbeli tudását tökéletesítette és a mondanivalónak alávett anyagkiválasztást sajátította el *Patay László* irányításával. Bizonyára innen ered nála Patay művészetének közvetlenebb hatása: a fegyelmezett műgond és a szélsőségek kerülése.

Munkásságának igazi területe a rajz. Ceruzá- és tusrajzait a tiszta képszerűség, a női lelkület érzékeny rezdülései jellemzik. Ez nem zárja ki a sokszorosított grafikai eljárásokkal, elsősorban a rézkarc készíttéssel való foglalatosságkodást. Az önálló rajz és a rézkarc nála egyébként is közel állnak egymáshoz — természetesen nem a manuális-technikai kivitelezés, hanem a képi hatáskeltés területén. Míves és átgondolt kompozíciói megtévesztően bravúrosak is: csak szemközelpben érzékelhető, hogy a tus-tollrajznak vélt lap ceruzával vagy a ceruzarajznak hitt mű rajztollal készült. A káprázat

oka — mindkét eljárásnál — a leheletfinomsgú vonalkázással elért árnyalásban, tehát a rajzeszközök és -technikák biztos kezű használatában keresendő. Végére is e formakultúra birtokában éri el ember- és állatalakjainak vagy tárgyi motívumainak plasztikusságát.

Mindeddig csak a művészi megjelenítés formái, azaz stílári oldalát vizsgáltuk Hernádi Paulánál. A felvázolt sajátos kézjegy pontos közvetítője költői fogantatású gondolatainak, közlendőinek. Élményeit átélő képessége teszi teljessé, s ez vezeti a kompozíció izgalmas és racionális felépítéséhez. Elkötelezetten figuratív és emberközpontú témáit gyakran tölti meg különös vagy éppenséggel elvonatkoztatott tartalmakkal. Még irodalmi ihletésű illusztrációi is átformálódnak a művészi újáteremtés varázslatos folyamatában. Szinte mindenre kiterjedő figyelmének, dús élménytárának minél változatosabb közvetítő és kifejező eszközökre van szüksége, s ábrázolásmódjában jelentős hely jut a szimbolikus és a szürrealisztikus megjelenítésnek. Valóságos formaelemei mögött ugyanis jobbára halkszavú jelképek vagy lebegő látomások húzódnak meg. Mint zeneértő művészt a muzsika ereje és hatása is ösztönzi: Bartók emlékének szentelt lapjai például azt tanúsítják, hogy nem a mester alkotásainak illusztratív megfogalmazása érdekli, hanem azoknak az érzelmi hatásoknak képi nyelven való érzékeltetése, melyeket benne egy-egy bartóki zenemű élménye kelt.

Hernádi Paula (Bp., Ady Endre út 74. 1191), aki tagja a Kispesti Képző- és Iparművész Csoportnak, rendszeresen szerepel az országos kiállításokon, de számos önálló tárlat is áll mögötte. Művészi terveiről így vall: „Olyan stílus kialakítására törekszem, amellyel lényeges dolgokat tudok közölni”. Tehetsége céljainak megvalósítását igéri.

Ecsery Elemér